

(Fremsat 21/1 87, Første behandling 19/2 87. Betænkning 27/5 87).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

16) Anden behandling af lovforslag nr. L 181:

Forslag til lov om ændring af lov om banker og sparekasser m.v.

Af industriministeren (Nils Wilhjelm).

(Fremsat 21/1 87. Første behandling 19/2 87. Betænkning 27/5 87).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagenes paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagenes overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Forhandling

Svend Auken (S):

Jeg har her ved andenbehandlingen af de tre forslag tre bemærkninger at gøre.

For det første glæder vi os i Socialdemokratiet over, at kravet til antallet af medarbejdere, der skal være på en virksomhed for at kunne kræve lønmodtagerrepræsentation i bestyrelsen, sænkes fra 50 til 35. Det er et godt fremskridt, som vi støtter, og som vi lige siden forslagets fremkomst har støttet. Vi beklager, at det undervejs i udvalgsarbejdet ikke har været muligt at få regeringens interesse i en undersøgelse af, hvordan den nuværende lønmodtagerrepræsentation fungerer, og navnlig ikke i at undersøge årsagen til, at der kun på et beskedent antal mindre virksomheder er valgt lønmodtagerrepræsentanter. Ikke mindst i en situation, hvor man sænker antallet fra 50 til 35, var der god grund til at undersøge dette forhold.

Den anden bemærkning, vi har til OD-pakken, er, at vi glæder os over, at regeringens stort anlagte og stærkt opreklamerede OD-pakke med disse tre forslag er faldet på gulvet. Den store tegning blev ikke til noget. Det store projekt for at forhindre en virkelig demokratisering af ejendomsretten er mislykkedes.

Vi har grund til at glæde os over, at det fortsat er erklæringen af 19. juni sidste år om principperne for en overskudsdelingsordning,

der kan samle flertal i Folketinget, altså de fem principper om en obligatorisk ordning, der virkelig betyder ændring af ejendomsretten, medbestemmelse, der betyder fælles forvaltning for lønmodtagerne, og som fremmer samarbejdet og mulighederne for fornyelse i virksomhederne.

Det amputerede lovprojekt, Folketinget i dag behandler, står slet ikke mål med de oprindelige tilkendegivne hensigter, og det glæder vi os naturligvis over. Hele arbejdet med at gennemføre en virkelig demokratisering af ejendomsretten og en virkelig demokratisering af beslutningsmåden i virksomhederne er stadig ugjort, selv om disse tre forslag skulle blive vedtaget.

Den tredje bemærkning, vi har at gøre til forslagene, er at udtrykke skuffelse over, at der tilbage i regeringens lovpakke er blevet en dyr, en overflødig og en ubehagelig skattefidus, nemlig adgangen til for virksomhederne at udstede skattefrit for 6.000 kr. medarbejderaktier, som heller ikke kommer til beskatning hos lønmodtagerne, hvis de bindes i syv år.

Som jeg sagde, er der tale om en skattefidus, der ikke har noget med hverken overskudsdeling eller økonomisk demokrati at gøre. Det er en skattefidus, der ikke vil ændre på ejendomsretten og indflydelsen i danske virksomheder. Vi har mange års erfaringer med medarbejderaktier. Grundige undersøgelser har vist, at medarbejderne i de virksomheder, hvor der eksisterer medarbejderaktier, kun har opnået 1-2 pct. af den indflydelsesgivende aktiekapital. Der er intet, der tyder på, at dette forslag vil ændre på denne dårlige indflydelse.

Den foreslåede ordning er ikke en overskudsdelingsordning, der pålægger virksomheden nogen pligt til at dele overskuddet. Det er som sagt en ordning, der alene er frivillig for arbejdsgiveren, og der er ingen regler om fælles forvaltning.

Vi konstaterer også, at denne ubehagelige og dyre og overflødige skattefidus alene er forbeholdt et meget beskedent antal af lønmodtagerne. Regeringen har ment, at måske 7 pct. af lønmodtagerne ville blive omfattet af ordningen. Det Radikale Venstre, som desværre på dette punkt har støttet regeringen, mener, at procentdelen bliver meget, meget mindre.